

*Αραβόσιτος.	2,830,000
Καλαμδάκι.	281,900
Βρέμος.	280,000

Τὸ ὅλον, κοιλὰ 8,216,900

*Ελαιον.	ὄκ. 1,600,000
Οἶνος.	» 16,200,000
Μέταξα.	70,000
Σταφίς κορινθ.	λίτρ. 60,000,000
Παλανίδια.	καντάρια. 14,000
*Εῤια.	ὄκαδες. 1,500,000
Βούτυρον.	
Τυρός.	

*Ο ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἀσχολουμένων κατοίκων ἀναβαίνει εἰς 236,676, ἐξ ὧν

Κτηματῖαι.	52,590
Γεωργοί.	111,330
Ποιμένες.	37,669
*Εργάται.	35,089

*Εμπορία.

*Εμπόροι.	9300
Ναυτικοί.	27300
Εἰσάγονται κατ' ἔτος ἐμπορεύματα ἀξίας δραχμῶν.	21,980,000
*Εξάγονται δὲ ὅμοια ἀξίας.	12,820,000

Πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰ ἔτη

1821 1832 1842 1852

Χριστιανοί. 712608. 853003. 1002118. 675646

Κάτοικοι *Οθωμανοί 90830

Αὔξεις 30962 117359 326472

» *Η Ἑλλὰς ἐν διαστήματι εἰκοσι περίπου ἐτῶν ἠδυνήθη νὰ διπλασιάσῃ ἐπὶ πολλοῖς τὴν παραγωγὴν τῶν προϊόντων τῆς· εἰς τὰς δένδροφυτείας μόνας κατεδολήθησαν πλέον τῶν 200 ἑκατομμυρίων· ἂν δ' εἰς ταῦτα προστεθῶσι καὶ τὰ καταβληθέντα πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν πυρποληθεισῶν πόλεων, κωμῶν καὶ χωριῶν, πρὸς σύστασιν νέων πόλεων καὶ συνοικισμῶν, λογιζομένων ὁμοῦ πλέον τῶν 200 χιλιάδων οἰκοδομῶν παντὸς εἶδους πρὸς δραχ. 500 — 60000, ἐκτὸς τῶν δημοσίων καταστημάτων καὶ τῶν δημοτικῶν, τῶν προκυμαίων καὶ μύλων, τῶν ἱερῶν ναῶν, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων. Πρὸς, δὲ, εἰς τὸ ἐμπορικὸν ναυτικόν, ἐπαυξήθη κατὰ τὰ δύο τρίτα περίπου, εὐρίσκόμεν ὅτι τὰ κεφάλαια ταῦτα ἀναβαίνουν εἰς πολλὰς ἑκατομμυρίας ἑκατομμυρίων δραχμῶν, καὶ ὅτι ἐπομένως ἡ ἐνεργητικότης, ἣν κατέβαλε τὸ ἔθνος ἐπὶ τούτων ὡς ἐπὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων, δὲν ἐσυγχώρησαν εἰς αὐτὸ νὰ βελτιώσῃ κατὰ μέρος καὶ τὰς τέ-

χνας, ὥστε νὰ ἔχῃ προϊόντα ἄξια νὰ συγκριθῶσι μετὰ τῶν ἄλλων προηγουμένων καὶ παλαιότερων εἰς εἰς τὸ στάδιον τοῦτο ἐθνῶν. »

Η ΥΠΟ ΣΑΜΟΥΗΛ ΔΥΧΟΒΡΕΤΟΥ

Εἰκὼν τῆς ἐν Νεοβούργῳ μονῆς (Abbaye).

—o—

*Ο Δυχόβρετος ὅστις ἐγεννήθη ἐκ μικρῆς καὶ πτωχῆς οἰκογενείας, ἦτο μικρόσωμος, χλωλός, κυφόνωτος, δύσμορφος καὶ τραυλός· ἀλλὰ τὰς φυσικὰς ταύτας ἐλλείψεις ἀνεπλήρουν ἀγνή ψυχὴ καὶ νοῦς εὐφυής. Μὴ ἔχων πόρον ζωῆς ἐδόθη περὶ τὸ τεσσαρακοστὸν σχεδὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του εἰς τὴν ζωγραφικὴν ὁπῶς ἐξοικονομῇ καὶ τὰ πρὸς τροφὴν ἀναγκαῖα· ἀλλὰ συγχρόνως ἐπεθύμει νὰ ἐπιτύχῃ καὶ καλὸν διδάσκαλον ἵνα ἐπιδώσῃ εἰς τὴν τέχνην πρὸς ἣν παιδιόθεν ἠσθάνετο κλίσιν. Κατὰ καλὴν δὲ αὐτοῦ τύχην παρέλαβεν αὐτὸν ὡς μαθητὴν ὁ τότε ἀριστος ζωγράφος *Αλβέρτος Δύρος ἢ Δυρέρος· ἀλλὰ στερούμενος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσίου ἠναγκάζετο νὰ ἀσχολῆται εἰς ἔργον μᾶλλον βιοποριστικὸν ἢ συντείνον εἰς τὴν κατὰ τὴν τέχνην τελειοποίησιν αὐτοῦ. Τούτου ἕνεκα κατεγίνετο νὰ ἰχνογραφῇ καὶ χρωματίζῃ περιπετάσματα (lapisseries), μολὶς καὶ οὕτως ἐξοικονομῶν τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα. Φλεγόμενος ὁμοῦ ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν τέχνην διακαῆ ἔρωτα, διῆγε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτὸς καταγινόμενος εἰς τὴν ἀντιγραφὴν τῶν ἀριστουργημάτων τοῦ διδασκάλου του καὶ ἄλλων διασήμεν ζωγράφων· τὰς δὲ ἑορτάς, ὅτε οἱ λοιποὶ αὐτοῦ συμμαθηταὶ ἐπανεπαύοντο διασκεδάζοντες, οὗτος ἐξήρχετο τῆς πόλεως καὶ κατεγίνετο ἀπεικονίζων τὰς καλλονὰς τῆς φύσεως. Ταῦτα ὁμοῦς ἐπραττεν ἐν τῷ κρυπτῷ, φοβούμενος τοὺς χλευασμοὺς τῶν συμμαθητῶν του, καὶ ἰδίως τῆς συζύγου τοῦ διδασκάλου του, γυναικὸς ἰδιοτρόπου καὶ λίαν φιλαργύρου, ἥτις συνειθίζεν οὐ μόνον νὰ ἐμπαίξῃ τὸν δυστυχῆ Δυχόβρετον διὰ τὰς φυσικὰς αὐτοῦ ἐλλείψεις, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν ἐπιπλήττῃ πικρῶς, ὡς δωρεὰν παρὰ τῷ συζύγῳ αὐτῆς μαθητεύοντα. Τὰ πάντα ὁμοῦς ὑπέμενε καρτερικῶς καὶ ἀγογγύστως ὁ δυστυχῆς Δυχόβρετος χάριν τῆς τέχνης, δι' ἀγάπην τῆς ὑποίας ἐστερεῖτο πολλάκις καὶ μέρος τῆς τροφῆς του, προτιμῶν νὰ προμηθεύεται διὰ τοῦ ὀλίγου ἀργυρίου του χρώματα καὶ γραφίδα, ἢ ἄρτον καλῆς ποιότητος καὶ ἄλλα τρόφιμα. *Η ὑπερώφιος κατοικία του, ὡς μὴ δυναμένου νὰ ἐνοικιάζῃ εὐπρεπέστερον δωμάτιον, ἐφαίνετο ὡς μικρὰ τις πινακοθήκη ἐκ τῶν διαφόρων εἰκόνων ὡς ἐζωγράφει τὰς ἑορτάς καὶ τὰς νύκτας. Μεταξὺ δὲ τῶν πινάκων τούτων ἦτο καὶ τὸ ἀφομοίωμα τῆς ἐν Νεοβούργῳ μονῆς μετὰ τῶν περιχώρων, τὸ ὁποῖον ὁ

Δυχοδρέτος ἐθεώρει ὡς τὸ ἀριστούργημά του· μόλις εἶχε φέρεi εἰς πέρας αὐτό, καὶ προσεβλήθη ὑπὸ σφοδροῦ πυροτοῦ, οὗ ἕνεκα ἠναγκάσθη νὰ μείνῃ κλινήρης καὶ ἀεργὸς ὁλόκληρον σχεδὸν ἑβδομάδα, διαρκούσης τῆς ὁποίας κατηνάλωσε τὴν μικρὰν τοῦ περυσίαν· ἐπομένως ἐσκέφθη νὰ πωλήσῃ μίαν ἐκ τῶν εἰκόνων του. Ὡς τοιαύτην δὲ ἐθεώρησε καταλληλοτέραν τὴν παριστώσαν τὴν ἐν Νεοδούργῳ μονήν. Περιτυλίξας αὐτὴν διὰ χειρομάκτρον ἐξῆλθε τῆς οἰκίας τοῦ πορευόμενος πρὸς τινὰ γνωστὸν τοῦ παντοπώλην, ὅστις συνείθιζε ν' ἀγοράζῃ πρὸς μεταπώλησιν καὶ ἄλλας εἰκόνας. Ἐνῶ δὲ ὠδεύε συλλογιζόμενος εἰς ἣν ἦθελεν εὐρεῖν ἀμνηγανίαν, ἂν τυχὸν δὲν εὕρῃ νὰ ἐκποιήσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἡ ἄλλην εἰκόνα, εἶδε πλῆθος λαοῦ συνηθροισμένον εἰς τινὰ οἰκίαν παρ' ἣν διήρχετο, καὶ κινούμενος ἐκ περιεργίας ἐπλησίασε καὶ εἶδεν ὅτι ἐδημοπρατεῖτο συλλογὴ παντοίων καλλιτεχνημάτων· ἐσκέφθη λοιπὸν νὰ ὠφεληθῇ τῆς περιστάσεως, δημοπρατῶν, εἰ δυνατόν, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰκόνα· διὸ πλησιάσας τὸν κήρυκα παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ ἐκθέσῃ εἰς πλειστηριασμὸν καὶ αὐτήν. Καὶ κατ' ἄρχας μὲν ἐδίσταζεν ὁ κήρυξ, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἐνδοῦς εἰς τὰς ἐνθέρμους δεήσεις τοῦ Δυχοδρέτου, ἔλαβε τὴν εἰκόνα, παρετήρησεν ὀλίγον αὐτήν, καὶ δεῖξας πρὸς τοὺς περιστῶτας, τρία τάλαντα διὰ τῆς εἰκόνας ταύτης ἀνέκραξε, τρία τάλαντα εἴτα στραφεὶς ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους τρία τάλαντα ἐπανέλαβε, τρία τάλαντα. Ἐντοσούτῳ ἅπαντες ἐθεώρουν ἀσχετοῦ τὴν εἰκόνα, καὶ οὐδεμίαν ἀκόμη προσφορὰ ἐγένετο· ὥστε ὁ δυστυχὴς Δυχοδρέτος ἤρχισε νὰ ἀπελπίζεται καὶ ἀγανακτῇ, διότι οὐδὲ ἀντὶ τριῶν τάλαντων ἐξετιμᾶτο τὸ ἀριστούργημά του! Ἐνῶ δὲ διανοεῖτο καθ' ἑαυτὸν, τρία τάλαντα ἀνέκραξε καὶ τρίτην φορὰν ὁ κήρυξ, καὶ ἐχαμήλωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ διὰ νὰ παραδώσῃ τὴν εἰκόνα πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ὡς μὴ ἀγοραζομένην· ἀλλὰ φωνὴ κραῖα εἰκοσιπέντε τάλαντα, ἠναγκάσε ν' ἀνυψώσῃ καὶ πάλιν τὴν εἰκόνα ἐπαναλαβὼν τὸ, εἰκοσιπέντε τάλαντα. Εἰς τὴν φωνὴν ταύτην ὁ Δυχοδρέτος ἐνεθάρρυνθη καὶ ὀρθούμενος ἐπὶ τῶν ἁκρῶν τῶν ποδῶν του, ἐζήτην νὰ εἶδῃ τὸν προτείναντα τοὺς εὐλογημένους τούτους λόγους· ποία δὲ ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς ὅτε εἶδε τὸν παντοπώλην πρὸς ὃν διεσθύνετο! Εἴκοσι καὶ πέντε τάλαντα ἀνέκραξε καὶ πάλιν ὁ κήρυξ. Πεντήκοντα ἐφώναζεν ἄνθρωπός τις μεγαλόσωμος καὶ καλῶς ἐνδεδυμένος, καὶ ὁ Δυχοδρέτος ἐσκίρτα ὑπὸ χαρᾶς. Ἐκατὸν τάλαντα, ἐπανελάθεν ὁ παντοπώλης. Διακόσια ὁ ἕτερος! . . . 300—400—1000! . . . Καὶ ἐνταῦθα βάλει αἰγὴν κατέλαβε τοὺς περιστῶτας, οἵτινες περιεκύκλωσαν τοὺς πλειοδοτοῦντας, ἰσταμένους ὡς δύο μονομάχους ἀπέναντι ἀλλήλων.

Δύο χιλιάδας ἐπανελάθεν ὁ παντοπώλης — Δέκα χιλιάδας, ἐκραξε πλήρης θυμοῦ ὁ μεγαλόσωμος. — Εἴκοσι χιλιάδας, ὁ παντοπώλης ὠχρίων καὶ ἀσθμαίνων. — Τεσσαράκοντα, ὁ ἕτερος στεντορεῖα τῇ φωνῇ καὶ ὡς μαινόμενος· ἐνταῦθα ἐδίσταξεν ὁ παντοπώλης, ἀλλὰ βλέμμα ὑπεροπτικὸν τοῦ ἀντιπαλοῦ τὸν παρεκίνησε ν' ἀνακράξῃ πενήκοντα χιλιάδας τάλαντα.

Δισταζάντος ὀλίγον καὶ τοῦ μεγαλόσωμου, ἡ σκωπὴ κατέστη βαθυτέρα, καὶ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ προσηλώθησαν ἐπ' αὐτοῦ· τότε λαβὼν οὗτος εἰς χεῖρας τὴν εἰκόνα παρετήρει αὐτήν μετὰ πλείστης ὁσῆς προσοχῆς. Ἐν τοσούτῳ ὁ Δυχοδρέτος ὑπὸ ταύτης χαρᾶς κατελήφθη θεωρῶν τὴν ἀπροσδόκητον βελτίωσιν τῆς τύχης του, ὥστε ἀμφίβαλλε τρόπον τινὰ ἂν ἐργηγοῦν, ἢ ὀνειροπωλῇ . . .

Ἀφοῦ δὲ ὁ μεγαλόσωμος, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν πλουσιωτέρων εὐγενῶν τῆς Γερμανίας, ὁ Κόμης Λυγκελσβάχ, ἰδιοκτήτης τῆς εἰκονιζομένης μονῆς καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, παρετήρησεν ὀλίγον τὴν εἰκόνα . . . Ἐκατὸν χιλιάδας τάλαντων, ἀνέκραξεν! . . . 125,000 εἶπε πάλιν ὁ παντοπώλης! . . .

Τὸ πρωτότυπον ἀντὶ τοῦ ἀγροικώματος, καὶ εἰς τὸν διάβολον νὰ ὑπάγῃ, ἀνεκράυγασε τότε ὁ κόμης μετὰ ἥθους ἀποφασιστικὸν καὶ ὑπεροπτικόν! . . . Τοῦτο ἀκούσας ὁ παντοπώλης ἠναγκάσθη ν' ἀποσυρθῇ ἡττημένος. Ὁ δὲ κόμης κρατῶν τὴν εἰκόνα ἐζήρχετο τροπαιοῦχος καὶ πλήρης χαρᾶς, ὅτε πλησιάσας αὐτὸν ὁ Δυχοδρέτος, Κύριε, εἶπε, σὰς παρακαλῶ . . . Στρέψας δὲ ὁ κόμης καὶ ἰδὼν τὸν δυσμορφον, σχεδὸν ῥακένδυτον καὶ ἐπὶ βακτηριῶν στηριζόμενον τοῦτον ἄνθρωπον, ἐνόμισεν ὅτι ἦτο ἐπαίτης ζητῶν βοήθειαν· διὸ εἰσήγαγε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον ὑπὸς λάβῃ μικρόν τι νόμισμα . . . Με συγχωρεῖτε, ἐπανελάθεν ὁ Δυχοδρέτος, ἐγὼ εἶμαι ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ζωγράφος τῆς εἰκόνας ταύτης· πότε λοιπὸν θὰ λάβω τὴν κατοχὴν τῆς μονῆς καὶ κτημάτων μου; — Συμπάθειον, εἶπεν ὁ κόμης, καὶ ἐξαγαγὼν τὸ χαρτοφυλάκιον ἔγραψε γραμματίον, ὃ δοὺς εἰς τὸν Δυχοδρέτον, ἰδοὺ, φίλε μου, ἐπρόσβλεπε, τὸ ἀναγκαῖον ἔγγραφον ἵνα λάβῃς ἀμέσως τὴν κατοχὴν τῆς ἰδιοκτησίας σου . . . Καὶ χαίρετίς αὐτὸν φιλοφρονέσστα ἀπεμακρύνθη. Τότε ὁ Δυχοδρέτος ἐνόησε κάλλιστα ὅτι δὲν ὀνειροπόλει. Καὶ τῷ ὄντι ἀμέσως ἔλαβε τὴν διακατοχὴν ἁπάντων τῶν κτημάτων, ἃ μετ' αὐτὸν πολὺ ἐπώλησε προτιθέμενος νὰ ζήτῃ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀναπαύσει, ἀσχολούμενος εἰς τὴν ζωγραφικὴν χάριν διασκεδάσεως· ἀλλὰ κακὴ τύχη ὀλίγον ἀπῆλαυσε τῶν ἀγαθῶν τούτων, διότι προσδληθεὶς ἕνεκα δυσπεψίας ὑπὸ θανατηφόρου νόσου ἀπεβίωσεν. Ἡ δὲ περὶ ἧς ὁ λόγος πολυδρῦλλητος εἰκὼν εὐρίσκεται νῦν παρὰ τῷ Μεγαλειστάτῳ βασιλεῖ τῆς Βαυαρίας.

Γ. ΔΕ ΚΙΓ' ΑΛΛΑΣ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΜΕΛΙΣΣΗΣ

—ο—

Ὁμολογοῦμεν ὅτι αἰσθανόμεθα μεγίστην, ἀπειρον χαρὰν, ὅσας βλέπωμεν τοὺς Εὐρωπαίους ἀσχολουμένους μετ' εὐμενείας καὶ εἰς τὰ